

[Inger Harms]

sådan efter det her lovforslag. Hvem som helst, der har penge nok, kan købe en hvilken som helst ejendom, de ønsker.

Bestyrerreglen skal ophæves. Den kan eventuelt benyttes som dispensationsmulighed i ganske særlige tilfælde. Hvis bestyrerreglen opretholdes, er der åbnet en ladeport for, at ikke-landbrugsmæssig kapital, ikke mindst alle EF-borgere, kan etablere sig, kan opkøbe og presse priserne i vejret.

Jeg har en hel del mere at sige, men det må så vente til næste omgang.

Ole Vig Jensen (RV):

Der er ved at være noget symptomatisk ved dagens forløb. Det har trukket ud, som det også har gjort med fremkomsten af det forslag, vi har til behandling. Men nu er det her, om end forslaget har haft en svær fødsel. Skulle man blive i terminologien, kunne man næsten sige, at det er blevet taget med tang. Men det kan der også komme et barn ud af, navnlig hvis der er gode fødselshjælpere, og hvis barnet plejes godt i sin opvækst – jeg tænker på udvalgets arbejde – kan der komme et velskabt barn ud af det.

Jeg vil gerne til indledning sige, at det forslag, landbrugsministeren har lagt frem, og hvor han jo har hentet sig rådgivning undervejs, hvad jeg ingenlunde skal bebrejde ministeren, på mange måder viser i den rigtige retning. Vi kan i det store og hele tilslutte os indholdet af det forslag, der er lagt frem.

Landbrugsloven er en overordentlig vigtig lov, ikke blot for landbrugserhvervets udøvere, det ligger i sagens natur, men også for samfundet, fordi den måde, vi udformer landbrugslovgivningen på, de rammer, vi lægger for landbrugets udvikling, landbrugets vilkår, er afgørende for det øvrige samfund, ikke mindst med hensyn til samfundsstrukturen. Ønsker vi en centralistisk eller en decentral samfundsstruktur? Ønsker vi store, intensivt drevne landbrug, eller ønsker vi mange landbrug, små og mellemstore landbrug, et varieret udbud af landbrugsbedrifter? Så får vi et andet samfund.

Der er ingen tvivl om det radikale venstres svar på det spørgsmål: vi ønsker en decentral samfundsstruktur. Vi ønsker et levende landskab. Det åbnes der mulighed for, mener jeg, med det forslag til landbrugslov, som er lagt frem her.

Jeg skal ikke komme med flere generelle bemærkninger. Det synes jeg hr. Larsen-Ledet har gjort på udmærket måde i forespørgselsdebatten, men jeg har nogle bemærkninger til en række forhold og forslag, som vi gerne vil have drøftet under udvalgsarbejdet, idet vi generelt tager positivt imod forslaget.

Vi mener, at andelslandbruget i varieret form skal have en bedre placering i denne lovgivning. Vi skal have legaliseret muligheden for at etablere andelslandbrug som en af de ejerformer, det er muligt at etablere.

Når det gælder samdriftsbestemmelserne, er der sket en opstramning og skærpelse, hvad vi er tilfredse med. Udformningen af tilladelsen til at erhverve ejendom nr. 2 kan vi tiltræde, selv om jeg roligt kan sige, at vi helst havde undgået muligheden for at købe ejendom nr. 2. Skulle det have været tilfældet, skulle der muligvis have været ændret andre steder i lovforslaget. Nu er det med, og vi kan acceptere det, som det ligger her.

Vi vil dog godt i den forbindelse sige, at det er tvivlsomt, hvor formålstjenligt det er, som det er formuleret i bemærkningerne til § 1, nr. 15, at der åbnes mulighed for pasningsaftaler, bonusordninger osv. Der ligger en klar mulighed for en omgåelse på dette felt. Hvordan skal man kontrollere det? Det vil vi gerne se noget nærmere på.

Når det gælder reglerne om sammenlægning, som de nu er udformet, er de udtryk for, at vi kan opnå en mere hensigtsmæssig og fremtidsrettet administration af denne del af landbrugslovgivningen. Vi gør klart, at sammenlægningsgrænsen er 50 ha, men at der under særlige forudsætninger er mulighed for at gå op til 100 ha. Det er en lidt anden mulighed og en anden måde at sige det på end den, hr. Rønholt anvendte her fra talerstolen.

Vi har dog én indvending mod den del af de foreslåede bestemmelser, som umuliggør en sammenlægning, hvis ikke ejendommen kommer op på 15 ha eller derover. Vi kan godt se formålet med det, som det er formuleret, men der kan være mindre landbrug med en væsentlig animalsk produktion, eller hvor der er tale om specialafgrøder, hvor man opretholder landbrugsbedriften som en fuldtidsbedrift, og hvor der bør være mulighed for at tilbyde eller mulighed for at lægge jord til en sådan ejendom ud fra et miljø-mæssigt synspunkt. Når det gælder små ejen-